

Mẹ cô con!

Tác Giả- Bút Ký cáa Trán Máng Tú / Ngái Viát
Thứ Năm, 18 Tháng 2 Năm 2010 12:05

Thăm trái má cô cáa các sá dòng Đa Minh, Nam Đánh

Tháng Cháp âm lách, Hà Nái trá rét. Rét đám, rét ngát, rét thám qua áo máng, áo dáy, áo len khoác ngoài, “rét đán tán xáng” nhá ngái Hà Nái tháng kêu lên tháng thát.

5 giá sáng, vá cháng tôi thác dáy á khách sán Háng Ngác phá Hàng Mánh, sáa soán thát nhanh, cho káp cái hán 6 giá vái anh Sán tái á khách sán Hà Nái Tower, phá Hai Bà Tráng. Chúng tôi cùng nhau đi Nam Đánh trác khi mát trái lên.

á Các em nhá má cô cáa cha chát vì HIV hay dùng ma túy đác các sá dòng Đa Minh chăm sóc.
(Hình: Trán Máng Tú/Ngái Viát)

Tá Hà Nái đán Nam Đánh gán mát trăm cây sá, chúng tôi sá mát khoáng hai tiáng xe đá đán tu vián Đa Minh thuác Trung Lao, huyán Trác Ninh, Nam Đánh.

Mẹ cô con!

Tác Giả: Bút Ký cä Trän Mäng Tú / Ngäi Viät
Thứ Năm, 18 Tháng 2 Năm 2010 12:05

Anh Sän täi, thäi gian gän đây đã đi đi, vä vä giäa thành phä Vienna, tiäu bang Virginia đän Trung Lao, Nam Đänh, phä giúp các sä đäng Đa Minh giúp nuôi các cä già mä cô con, và các trä em mä cô cha mä.

Xe đän Trung Lao, gäp lúc đäng đang säa, các läi đi bä cän ngang, mäc dù anh tài xä taxi quen, đã nhiäu län chä anh Sän täi đän đây, vän phäi gäi đän thoäi cho mät sä trä đi xe gän máy ra đän đäng vào tu viän. Đã có năm, sáu sä đäng đäi chúng tôi träc cäa chính, có mät vài ngäi già đang säng ä đó cũng áo bông, áo len, co ro ra đón chúng tôi.

Khuôn viên tu viän khá räng, nhäng cũ kä và không đä tiän nghi theo tiêu chuän cän thiät. Các sä đäng Đa Minh tä chänh nuôi (cá, heo, gà) và träng trät (rau, lúa, ngô, khoai) nhäng nhäng gät hái này ngay cä chä dùng cho các sä cũng đã thiäu hät, nói chi đän viäc phäi nuôi thêm ngäi ngoài.

Mät sä giäi thiäu cho chúng tôi gia đänh cäa ba anh em ruät, hä väa mù, câm và đäc đang đäc các sä nuôi. Hä chäa täng läp gia đänh, hä cũng chäng hä có mät thân nhân nào khác, ngoài mät ngäi anh cũng väa mù, väa câm, väa đäc näa; ông này có vä, có con. Nhäng sä nói thêm, ông đó gäy äm läm, vì suy dinh däng.

Frank, chäng tôi, đän khoä tay cä hai ông; ông anh gän bäy mäi tuäi, ông em hän sáu mäi tuäi. Frank đäng giäa cäm tay hai ông cho hai ông xoa vuät lên mät mình, xong anh läi läy hai bàn tay ôm täng mät hai ngäi xoa đäu xoa cä hä, nhä biäu hiäu cäa nhäng läi chào. Anh ôm tay quàng sang vai hai ngäi; ba ngäi đän ông thân mät nhä ba ngäi anh em ruät, hä bäc đäi vòng quanh khuôn viên tu viän. Tôi nhìn thäy giät lä äa ra ä hai con mät nhäm cäa ngäi em, và nét mät đäy xúc đäng cäa ngäi anh.

Trong cái gió länh cäa mùa Đông đät Bäc, mät träi väa lên, ánh näng väa đä däu dàng trên đäu, trên tóc, cäa ba ngäi đän ông, tôi cũng thäy mät mình äa lä. “Tät cä chúng ta đäu là anh em trong Chúa.” Câu nói này, đang đäc nói lên không thành läi trong buäi sáng hôm nay. Tôi biät hä ít khi (có thä nói là chäa bao giä) đäc ai chäm tay, vuät ve nhä väy. Các sä chä có thä cho hä nhäng läi däu dàng thôi.

Tôi đi theo mät sä khác thăm các cä già näm ä trong buäng. Có cä gän trăm tuäi, säng hoàn toàn vào sä chăm sóc cäa các sä. Cä có con không? Có cháu không? Có nhà không? Trä läi

Mẹ cô con!

Tác Giả: Bút Ký câ Trän Mäng Tú / Ngäi Viät
Thứ Năm, 18 Tháng 2 Năm 2010 12:05

---

cho câ ba câu đó là: “Không.”

Các em nhä đäp chung nhäng đäm chän đäm do các ân nhân gäi đäng. (Hình: Trän Mäng Tú/Ngäi Viät)

Ai đó đän báo cho các sä, đä mät näi nào đó, có mät ngäi thät già, thät bänh, thät đói, không con cháu, thân nhân, là các sä đän vä. Cäm đâu, thuäc đâu, quän áo đâu? Nhäng đäu đó tính sau. Các sä biät chäc chän các sä có mät cái quä rät đäy và các sä có thä mang ra phân phát cho các câ “mä cô con,” đó là: “tình thäng” câ các sä.

Ba ngäi đàn ông vän tay khoäc tay đi đäi väng näng đäu däng. Tôi đi tìm ngäi em gái út, chä năm nay ngoài năm mäi tuäi, trông chä täi tän, khäe mänh, các sä cho chä mäc đä áp, täm tät, chä tên Häng. Tôi cäm tay chä Häng häi han, chä cäi, nhäng chä uä, gät läc. Chä cän mä chät tay tôi cho đän khi tôi tä giä vä, nhät đänh chä không buông ra, thäm chí chä còn läi tôi vä phía cäng nhä muän cùng đi väi tôi.

Sä Liên cho tôi biät, chä mù 90%, nên ban ngày, có näng, chä có thä nhìn đäc lä mä. Có ngày chä đät hai anh đi chäi, buäi chiäu đäp xuäng, bóng täi phä nät 10% còn läi, chä không biät đäng vä. Tu vän phäi phäng đäi tìm.

Mũi cô con!

Tác Giả: Bút Ký cä Trän Mäng Tú / Ngäi Viät
Thứ Năm, 18 Tháng 2 Năm 2010 12:05

Tôi cä mä cä hai tay chä dä dành mãi, hän chä tôi sä trä läi, sä thä này, sä thä kia (toàn là häa mä hä, ngay cä cho chính mình,) chä mäi chäu buäng tay tôi ra. Tôi ôm chä rät khä, nhä sä phäi ôm mät sä thät không vui.

Frank đang chia tay hai ngäi anh em mäi cäa mình, Frank giäi läm, anh buäng hä ra và nói: “Đã đän lúc tôi phäi đi,” và anh không tä däu bän rän. Lúc lên xe anh nói väi tôi, mình phäi làm cho nhanh, càng chän chä hä càng buän. Mình làm nhanh, hä biät là mình bät buäc phäi hành đäng nhä väy.

Chúng tôi lên xe sang mät đäa đäm thä hai cäa các sä cũng thuäc dòng Đa Minh. ä đây có hai khu nhà. Khu thä nhät nuôi ngäi già, cũng täng tä nhä khu chúng tôi väa thăm. Các cä ä đây có cä ngoài tám mäi, läng cong nhä con tôm, nhäng vän đi läi trong sân, vän râu träng hät đä phä giúp chi thu cho các sä. Mät cä ngoài tám mäi, väa thä mäc mät väa nói, chäng con cä chät hät vì nän đäi tä Däu, không biät täi sao mà chä có mình cä säng. Tôi chäng biät trä läi cä thä nào, đó là bät hänh hay may män! ä phòng khác có cä cä trăm tuäi, näm hät hieu mät góc buäng, chä sä đä säa, chä sä làm vä sinh.

Khu thä hai đi cách mät cái sân räng và sang hän mät täng nhà khác, näi nuôi bän mäi em mä cô. Các em mä cô này đäc biät läm, các em vän có cha có mä. Cha các em chäa hän đã chät, hä là nän nhân cäa bänh HIV hay là nän nhân cäa ma túy. Cha các em biän mät trong đäi säng các em, bay väo nhä chiäc lá cuäi thu. Mä các em buäi sáng thä các em vào tu viän, các sä cho ăn, cho ngä, däy häc. Có bà mä trä cho nhà dòng năm, bäy ngàn mät ngày (mäi tám ngàn bäng mät Mä kim,) có bà mä chäng trä đäng nào.

Mũi cô con!

Tác Giả: Bút Ký câa Trän Mäng Tú / Ngäi Viät
Thứ Năm, 18 Tháng 2 Năm 2010 12:05

Frank, người Mỹ, với 3 sädòng Đa Minh và bà câ 80 tuổi mẹ cô con. (Hình: Trän Mäng Tú/Người Việt)

Chúng tôi bước vào một căn buồng khá rộng. Lúc đó, ở một góc phòng, có hai em đang ngủ trưa, (hôm nay trưa Thứ Bảy, có em đi học về nhà) chúng nằm cạnh nhau, xếp thành hai hàng, bên dưới chúng là một cái võ tre, trên trên chiếu, chúng co ro, không có chăn.

Hôm nay anh Sơn tôi đưa chúng tôi đến thăm trại tị nạn cho bốn mẹ tôi tám năm, bốn mẹ tôi cái chăn anh đã đưa. Sơn chăm sóc các em còn rất trẻ, chắc mẹ trên hai mẹ, số xong con với chúng tôi. Sơn chỉ nghe bác tranh vẽ trên tường, tranh vẽ con thỏ, con sóc, Bạch Tuyết và bảy chú lùn rất đẹp. Sơn nói, con vẽ đó, các em không có để chơi, con vẽ cho các em xem!

Số đến chúng tôi ra sân, chỉ cho tôi các phòng trại, cũ kỹ, gần như bỏ không, vì không có phòng ngủ tị nạn tu sửa, nếu không có thì không dùng phòng để ngủ. Ở một góc sân, sát buồng của các em, có năm sáu cái “bô” cho các em làm vệ sinh; buổi sáng xếp ra, buổi chiều đem đi rửa.

Tôi vừa nghe Sơn nói chuyện, vừa nhìn khuôn mặt còn rất trẻ của số, thấy cái mặt trẻ ng cá l m t m, n c i t i và dung d nh hoa cúc trại, tôi thấy thật xúc động. Phải có lý tưởng l m, yêu Thiên Chúa và yêu tha nhân l m, mới hi n c tu i tr c a mình m t ch n xa xôi nh th này, làm một công việc bác ái, cao c nh th này. Trông bên ngoài ch ng có gì là vĩ đ i c , nh ng không phải ai cũng làm đ c, nh t là người tu i tr . Tu i tr phòng trà, tu i tr phóng xe, tu i tr thu c l c, tu i tr r u m nh, tu i tr ki m t i n b ng đ m i cách, tu i tr phung phí đ i

Mẹ cô con!

Tác Giả: Bút Ký c&a Tr&n M&ng Tú / Ng&&i Vi&t
Thứ Năm, 18 Tháng 2 Năm 2010 12:05

---

mình, nh& sáng mai s& ch&t! Tôi nhìn tu&i tr& c&a s& không bi&t nói l&i gì, cho x&ng.

Ngày còn nh&, đi h&c, th&nh tho&ng tr&&ng công giáo hay t& ch&c cho đi thăm vi&n m& cô. Tôi hi&u, m& cô có nghĩa là cha m& mình m&t t& khi mình còn r&t bé, không có h& hàng gi& tay ra v&t nên mình ph&i vào vi&n m& cô. Bây gi& tôi đ&&c bi&t thêm, ng&&i ta b&t c& tu&i nào, n&u không có ai thân thích cũng có th& gi&i là m& cô nh& các c& đang s&ng & trong bàn tay sẵn sóc c&a các s& Đa Minh, các c& “m& cô con.”

Cũng th&t may, trên trái đ&t này, v&n còn nh&ng con ng&&i t&t đ&p, còn có nh&ng t&m lòng th&m h&n c& h&&ng hoa c&a các s&, các ni cô. Thánh đ&&ng có b& đ&p đ&, Thánh giá có b& kéo xu&ng, tặng ni có b& đu&i ra kh&i chùa, thì nh&ng tr& em m& cô cha m&, nh&ng ng&&i già m& cô con cái, v&n còn m&t ch& dung thân!